

eneste ansvarligt parti her i Folketinget, der, hvis man tænker sig godt om, ville have medvirket til, at Danmark stod uden for en fælles holdning til det, der skete i Østrig.

Hvis vi virkelig havde placeret Danmark dér, ville det have været en skamplet på Danmark; det ville have ridset i Danmarks omdømme, og det ville have sat Danmark år tilbage i agtelse og respekt, og det medvirker jeg ikke til. Man må gerne spørge om fax, og hvad ved jeg, men det antager efterhånden karakter af at snakke uden om det, der er den faktuelle kendsgerning.

Jeg har allerede henvist til Det Udenrigspolitiske Nævn og til min egne skriftlige redegørelser, og jeg har henvist til min departementschefs redegørelser, og jeg må sige til Folketingets spillere: Der er ikke fugls føde på det ben, uanset hvor meget man vrider og vender sig; der er ikke mere.

Jeg ser jo også med interesse, at adskillige pressehold har været i gang i indtil flere uger. Tænk, hvad der er investeret af penge, af ressourcer, af undersøgelser, af telefonregninger!

Jeg vil kun sige én ting om det, og det er: Mine medarbejdere gør, hvad de kan, og mine medarbejdere skal ikke hænges ud i dette Folketing, og derfor kommer vi det ikke nærmere. Tingene er gået ordentligt til. Der har været et beklageligt forløb; det er sagt for længst, og der er taget højde for, at det ikke gentager sig.

Jeg vil bede meget Folketinget om også for Danmarks agtelses skyld at huske på, hvad denne her sag drejer sig om. Den drejer sig om at sige fra i tide over for et parti i Østrig, der ikke har sagt fra over for nazitiden. Det er det, det drejer sig om, og det kan ikke nytte, at vi snakker udenom og giver et helt forkert signal til omverdenen af, hvad det egentlig er, vi er optaget af i Danmark.

Jens Rohde (V):

Ja, jeg håber, at den danske presse vil skrive meget ordret, hvad det er, vi har hørt statsministeren sige her i dag. Jeg er uenig med statsministeren. Jeg synes, det er en skamplet på Europa, at man kaster vrage på demokratiet. Det er vel egentlig det eneste problem. Det er måske endda endnu mere farligt end Jörg Haiders Frihedsparti. Det er måske endnu mere farligt, at statscheferne skyder gråspurve med kanoner, som det er tilfældet her. Det er i hvert fald ikke det EU, jeg ønsker at være med til at opbygge.

Og er det så petitesserytteri at spørge om, hvorvidt grundloven er overholdt eller ej? Det var dog fantastisk! Nej, det er ikke petitesserytteri at sikre sig fra oppositionens side, at regeringen overholder grundloven. Det er ikke alene vores ret, det er faktisk også vores pligt, og det burde statsministeren respektere.

Og så burde statsministeren svare på spørgsmålet om, hvorfor dette fakhoved blev fjernet, og om statsministeren kendte til fakhovedets eksistens. Kan vi ikke bare få svar på de to spørgsmål?

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Næste gang der er en borger i dette land, som henvender sig til mig, og som måske har fiflet lidt med skattereglerne og er blevet trukket igennem hele retsmaskineriet og sidder i retten, så vil jeg læse statsministerens tale fra for et øjeblik siden op for ham og sige: Du skal bare slå på, at der er blevet ringet for meget, der er dyre telefonregninger, og advokaterne har brugt ressourcer på det, hele maskineriet har været kørt i stilling, og det er forfærdeligt, og derfor burde den sag selvfølgelig aldrig have været ført over for dig.

Det er i virkeligheden dette signal, statsministeren sender af sted: Det kan da godt være, der har været en smutter, og det kan da godt være, man ikke har taget grundlovens § 19, stk. 3, særlig højtideligt, og hvad så? Hvis ikke der er et politisk flertal, der vil vælte statsministeren på grund af det, så går det jo nok. Det kan da også være, det går en anden gang igen.

Jeg vil spørge statsministeren: Er der ifølge grundlovens § 19, stk. 3, nogen undtagelsesmulighed for, at statsministeren skal orientere Det Udenrigspolitiske Nævn? Er der det? For hvis ikke der er det, har statsministeren brudt grundloven. Så kan det være, der ikke er et parlamentarisk flertal, der vil drage statsministeren til ansvar for det, men statsministeren kan ikke komme uden om, at det så er et faktum. Og hvis statsministeren har kendt til den aktion, man iværksatte mod Østrig, før søndag aften, ja, så har statsministeren dér også haft mulighed for at følge grundlovens paragraf og indkaldt Det Udenrigspolitiske Nævn, inden beslutningen blev truffet, og inden man medvirkede til aktionen mod Østrig.

Derfor er spørgsmålet interessant, og jeg må bare sige, at når vi skal diskutere, om der er fugls føde på denne her sag, så tyder det på, at der markant er fugls føde på denne her sag, i